

Kebulkaevulka: Miloušek už vývod nepotřebuje! Jste Anděl!

Vzpomínáte si, když jsme společně popřáli Malému Milouškovi hodně štěstí, když začínal docházet k panu doktoru Prokopjukovi, který se zcela zdarma ujal jeho léčení?

V tu dobu jsem také slíbila, že se společně k Mildovi a efektu alternativní metody pana doktora, který je vlastně vystudovaným psychologem, vrátíme. A tady je.

Jen pro připomenutí

Malý Milda si skutečně za svůj šestiletý pochod životem zkusil a poznal mnoho.

Nejvíce ale poznal obrázky na stěnách nemocničních pokojů, milé tváře sestřiček, kanily, narkózy, bolestivě cévkování a podobně.

O tom, čím si musela projít jeho matka, Kebulkaevulka (moje sestra), asi netřeba mluvit. Ale pro ty kdo neví, [ZDE](#).

Když jsme Milouška opouštěli koncem října v posledním článku, začínal léčbu u pana doktora Prokopjuka, který jak jsem pro vás tehdy z rozhovoru zjistila, se zabývá trochu jiným oborem, ale Milouška si „vzal“ proto, že mu chtěl pomoci.

Jeho intervence je zcela bezplatná. Více jste četli [TADY](#).

Čtyři měsíce na to – Jste asi Anděl!

Ve chvíli, kdy Eva odcházela minulý týden z Motola, kde Mildovi prováděli kontrolní testy, v ruce s papírem, kde stálo černé na bílém, že Milouškovi již nehrozí neodkladný vývod bokem, nebo bolestivé doživotní cévkování a s vědomím, že, ve zprávě stojí, že oproti původnímu stavu, kdy se Milouškovi vyprazdňoval močový měchýř jen jednou třetinou, se dnes „dočůrá“ téměř beze zbytku, zavolala Eva panu Prokopjukovi a jediné, co mu řekla bylo, „**Jste zřejmě Anděl**“.

Řekl na to jen „*Věděl jsem, že to dokáže*“.

Zřejmě si málokdo z nás dokáže představit psychické rozpoložení matky, jejíž jedno dítě zemřelo a druhému hrozil doživotní pardon za to slovo „voser“, jak estetický, tak i psychický.

Přestože jsem s panem Prokopjukem mluvila, při práci na Mildovi, jsem ho nikdy neviděla. I domluvili jsme se, že bych se přijela dívat a něco i nafotit.

Je to velice civilní, příjemný a milý člověk a vůbec s ničím tajnosti nedělá.

Vybrala jsem si super den

Ráno jsem vstávala se šílenou bolestí v zádech. Přišlo mi, že mi někdo svázal pruhem látky horní část těla a šíleně zatáhl. Špatně se mi dýchalo. Vyhodnotila jsem, že jsem špatně spala a doufala, že to rozhybám.

V poledne už jsem stepovala v nemocnici na Františku.

Udělal mi EKG, které bylo v pořádku a vypsali žádanku na neurologii s tím, že půjde o věc kolem páteře.

To už jsem ale nestíhala. Měla jsem schůzku v ordinaci pana Prokopjuka s Evou a Milouškem.

Neviděla jsem při návštěvě nic, než malého rozjařeného kluka, ségru a pana doktora, který choval Mildu na klíně, mluvil s ním a sem tam dal ruku na některou jeho část těla.

Mildovi to bylo evidentně příjemné.

Namaloval mu obrázek, spucoval několik kostek cukru, pošalpal mu polobotky...jinak nic zvláštního.

Na můj dotaz, co vlastně dělá a jak ho léčí, pan doktor pravil „*Povídám si s jeho tělem. Neléčím ho já, léčí se sám. To jeho mysl musí komunikovat a mít navrch nad tělem. Jakmile je to obrácené, poručí tělo myslí a to není dobře. Nedělám nic, než že posílím jeho imunitní systém, který vyčistí a aktivuje celé tělo, které pak má dost sil na to, uvést se popořádku samo. Nic jiného v tom není. Je to silný a skvělý kluk, který báječně spolupracuje*“.

Všechno jsem pobírala a při tom jsem se kroutila jako dešťovka bolestí.

Tak tohle tady je pecka!

Pan doktor se nabídl, že se podívá i na mě.

Ochotně bych se svěřila do ruky třeba pecku, kdyby to přešlo a počala jsem si odkládat. „*Není třeba, jen si tady lehněte na břicho*“.

I ulehla jsem.

Jen tak přes šaty našel místa, která nejvíc bolela. Přitlačil, prudce ucukl a zařval. Bolelo to.

Chvilku mě napadlo, že jeho taky, když tak trpí. „*Tak co?*“ Zeptal se. „*Motá se mi hlava*“, povídám popravdě. Byl to zvláštní pocit.

Sedla jsem si.

Tak a teď mi docela klidně můžete říct, že je to sugesce, ale mě je to jedno, protože ať se to jmenuje jakkoli, na neurologii jsem jela už prakticky jen proto, abych jim tam řekla, že už mě to nebolí.

Paní doktorka pravila, že pro jistotu mě stejně vyšetří. Diagnostikovala přesně ta samá místa. Sdělila mi, že se mi cosi blokuje kolem páteře v horní části a to vepředu i vzadu. Momentálně pohoda odblokováno.

Mám klid. Opravdu to vůbec nebolí.

Od poslední návštěvy Milouška u pana doktora, nejenže má výsledky, které jsem už nadnesla, ale dokonce se zbavil úporného kašle, který ho dusil, již přes týden.

Zřejmě je to o tom imunitním systému a komunikaci s tělem.

Za sebe, za Evu i za Mildu : „**Jste vážně třída pane Prokopjuku!**“.

Chtěli byste pana doktora na jeden den na on-line rozhovor? Byl by ochotný přijít a odpovědět na vaše případné otázky.

Inu, nemusíme všechno nutně chápat, pojmenovat to lékařskými termíny a umístit pod odstavce v učených knihách k tomu, aby to začala být pravda.

19.02.2010 - [Alternativně](#) - autor: Michaela Kudláčková